

זמירה פורן

מתוך הפואמה "שירים לאהובי"

פְּנִיךָ שָׁנוּ אֶהוּבִי

רוּחַ עַל פָּנַי, לְבִי אֶחָזוּ בְּגוֹפְךָ הַמְתַקְרֵב,
מִגַּע יָרַךְ עַל גְּבִי בְּהִיסָח הַלֵּב.
פְּנִיךָ שָׁנוּ אֶהוּבִי.

אֲנִי שֶׁנִּדְמִיתִי פַעַם לְצִפּוֹר שִׁיר כְּחֶלֶה,
רְאִיתִיךָ אוֹבֵד, כְּאֶפֶר הַנוֹצֵחַ הַקָּטָן בְּמַרְחָק
פְּנִיךָ שָׁנוּ אֶהוּבִי.

פְּנִי הָיוּ פְּנִיךָ
שָׁנִים אָנוּ דְּבוּקִים אַרְיוֹת בְּסִבָּה, לְזִינוּק מְחַדָּשׁ.
נִדְמָה הָיָה לָנוּ, שְׁאֵפֶשֶׁר כָּךְ לְחַתּוֹר לְעוֹלָמִים
אֲתָה, אֲנִי וְעִגְלַת הַכּוֹכָבִים.
פְּנִינוּ שָׁנוּ אֶהוּבִי.

מתוך הפואמה "שירים לאמי"

הר עמד בינך וביני אמי

הר עמד בינך וביני אמי
ואני ילדה באבוד, מחפשת אותך ברשת
את "דללולו אל וואלאד, דללול" ואין ערש.
על קצות חיי עומדת, כדי לשמע את חם קולך ואין שקט.
מחבקת את עצמי ומתנועעת, כמו בסרט.
חולמת להיות אחרת.

את שומעת יה אמי, יה מאמא,
אל צ'ול יה-מאמא באעיד באעיד, יה מאמא.
הפנות והישימון מאמא רחוק רחוק, יה מאמא.
את שומעת יה מאמא, שתינו הר של עליות ומורדות הרבה.

את רואה אותי מאמא, אני עפפון מסתובב מחפש קצה, מחפש פניסה.
ואמרת:

בלנהר בינו ג'תי, כאן הדא סבאח חלו על אל דני
יה בנתי, יה עיוני, יה קלבי, יה חיאתי.
ארגאדתו ורג'ולי חיוט, ארגאדתו ד'עיינגק יה בנתי.
ג'בתי ד'אווה אל חיאתי אל סודה.

ביום שבו באת, היה זה בקר יפה על העולם,
הוי בתי, הוי עיני, הוי אהובת לבי, הוי חיי.
רצתי ורגלי חוטים, רצתי כדי לראותך בתי.
הבאת אור לחיי השחרים.

וְאֶמְרֵתִי: הַזְמַן שֶׁמִּמֶּנּוּ בָאתִי מֵאֵמָּה הִיא עֲפִיפּוֹן לְלֹא חוּט לְלֹא חֲלוֹן,
רֵיחַ אֲדָמָה חֲמָה שֶׁל נוֹבְמֶבֶר כָּתָם,
רֵיחַ בְּרִקְנִים שֶׁל סֵתוֹ מְבִישׁ לְאַחַר גֶּשֶׁם רֵאשׁוֹן,
בְּטֶן קֶבֶר הָאֵב, יְתוֹם.
אֵין מְצִיל, שָׁחַר הַדְּגָל, יְהִי מֵאֵמָּה.

זְקֵנוֹת אֲנִי מֵרֵב מְלִים, הַלְבֵנוּ מֵרֵב גַּעְגּוּעַ, יְהִי מֵאֵמָּה,
זְקֵנוֹת מֵרֵב יְתֻמוֹת.
בְּיָדֶיךָ נָחוּ זְרֵי מְתִיקוֹת, וְשִׁירַת נָשִׁים עֲתִיקָה מִשְׁחַרְת לֵאמֹר
הַזְמַן בָּלַע אוֹתְךָ וְהִיָּה לְוִיָּתָן,
אֲנִי עוֹמֶדֶת עַל קְצוֹת אֲצִבְעוֹתַי
מֵעֶבֶר לָהָר, כְּדִי לְרֹאוֹתְךָ עוֹד פַּעַם אַחַת מֵאֵמָּה, וְדִי.

